

der var særlig omhandlet i Rapporten, altsaa ganske overvejende den økonomiske Krise og Arbejdsløsheds krisen.

Forhandlingerne viste den Uoverensstemmelse, der findes mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Opfattelse af Krisen og Midlerne til at bekæmpe den.

Flere Repræsentanter for Arbejdsgiverne gjorde gældende, at man kun kunde komme ud af Krisen ved at gøre Produktionsomkostningerne billigere, og at Bestræbelserne derfor maatte rettes imod at faa Arbejdslønnen nedsat og formindske de sociale Byrder, hvorimod Repræsentanter for Arbejderne hævdede, at det disponible Arbejde burde fordeles mellem et større Antal Arbejdere ved en Forkortelse af den individuelle Arbejdstid; det blev endvidere af flere Arbejderrepræsentanter fremhævet, at det for at tilvejebringe økonomisk Ligevægt var nødvendigt, ikke blot at undgaa Reduktion af Arbejdslønnen, men tillige at søge tilvejebragt en Forøgelse af hele Arbejderklassens Købeevne.

Nogle af Repræsentanterne for de ikke-europæiske Lande gjorde opmærksom paa, at Arbejdsløsheds krisen ikke, som man indtil for nylig havde troet, er et specielt europæisk Problem, men at Krisen omfatter hele Verden og ogsaa har medført en uhyggelig Forøgelse af Arbejdsløsheden i mange Lande udenfor Europa.

I Forhandlingerne om Direktørens Rapport deltog fra dansk Side Finansminister Bramsnæs og Direktør Ørsted.

Finansminister *Bramsnæs* udtalte sin Tilfredshed med den indgaaende Behandling, der i Direktørens Rapport var givet Arbejdsløsheds spørgsmaalet; uden paa noget Punkt at ville underkende Værdien af de stedfundne Undersøgelser om Aarsagerne til Arbejdsløsheden, vilde han dog hævde, at det i den øjeblikkelige Situation ikke i første Række gjaldt om at søge de videnskabelige Aarsager til Krisen, men først og fremmest at søge Midlerne til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og til Modvirkning af dens Følger.

Nedsættelse af Arbejdslønnen kunde man efter hans Opfattelse ikke tillægge nogen Værdi som almindeligt Middel mod den økonomiske Krise, idet en saadan Nedsættelse vil medføre en Forringelse af Arbejdernes Købeevne, og da denne nu — i Modsætning til tidligere, da Arbejdslønnen var lav — er en Faktor af ganske afgørende Betydning i Verdensøkonomien, vil den nødvendige Ligevægt mellem Produktion og Omsætning derved blive forrykket; i denne Forbindelse gjorde han opmærksom paa, at det ofte glemmes, navnlig af Arbejdsgiverne, at Arbejdslønnen har to forskellige Sider, idet den dels er et Led i Produktionsomkostningerne, dels er Basis for Omsætningen af de producerede Varer, idet den bestemmer Omfanget af Købeevnen.

Med Hensyn til de i Direktørens Rapport fremsatte Forslag til internationale Foranstaltninger til Bekæmpelse og Modvirkning af Arbejdsløsheden, udtalte han, at Tilvejebringelsen af internationale Systemer for offentlig Arbejdsanvisning eller internationale Aftaler til Fremme af Udvandring næppe vilde kunne faa nogen større Betydning for Løsningen af den øjeblikkelige Krise; med Hensyn til det tredie i Rapporten omtalte Punkt, Arbejdsløshedsforsikring, kunde han ganske tiltræde de i Rapporten anførte Betragtninger om Arbejdsløshedsforsikringens store Værdi, ligesom han kunde anbefale, at Spørgsmaalet om Arbejdsløshedsforsikring blev sat paa en af de førstkommende Arbejdskonferencers Dagsorden; han fremhævede, at Arbejdsløshedsforsikringen ikke blot er nødvendig for at hjælpe Arbejderne til at komme igennem arbejdsløse Perioder, men tillige har den store Betydning, at de gennem Forsikringen opsamlede Kapitaler i nogen Grad opretholder Købeevnen hos de arbejdsløse, hvorved man begrænser den Tendens, som Arbejdsløsheden altid har til at brede sig.

Angaaende det fjerde Punkt af de i Rapporten omtalte Forslag, Iværksættelse af offentlige Arbejder, udtalte Ministeren, at han tillagde saadanne Foranstaltninger stor Betydning som øjeblikkeligt Middel til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden og henviste